

POL NA LANG PO!

Kuwento at Guhit ni:
Richard M. Payawal

Pamantayan sa Pagkatuto

Nasasabi ang batayang impormasyon tungkol sa sarili: pangalan, magulang, kaarawan, edad, tirahan, paaralan, iba pang pagkakakilanlan at mga katangian bilang Pilipino. APINAT-IaI

Development Team

Kuwento ni: **Richard M. Payawal**

Guhit ni: **Richard M. Payawal**

Learning Resource Manager:

Ruby M. Jimenez, PhD

Learning Resources Management and Development Section, EPS-I

Pampanga

**POL NA
LANG PO!**

Ako si Apolinario Roman L. Puno.”
Biglang nagtawanan ang aking
mga kaklase nang magpakilala na
ako. Wala namang punit ang aking
damit. Wala rin namang dumi ang
aking mukha. Pero bakit hindi sila
mapigil sa pagtawa?

“Kapangalan mo ang lolo ko!”
tukso ng isa kong kamag-aral.

“Oo, parang pangalan ng
matanda!” biro ng isa pa.

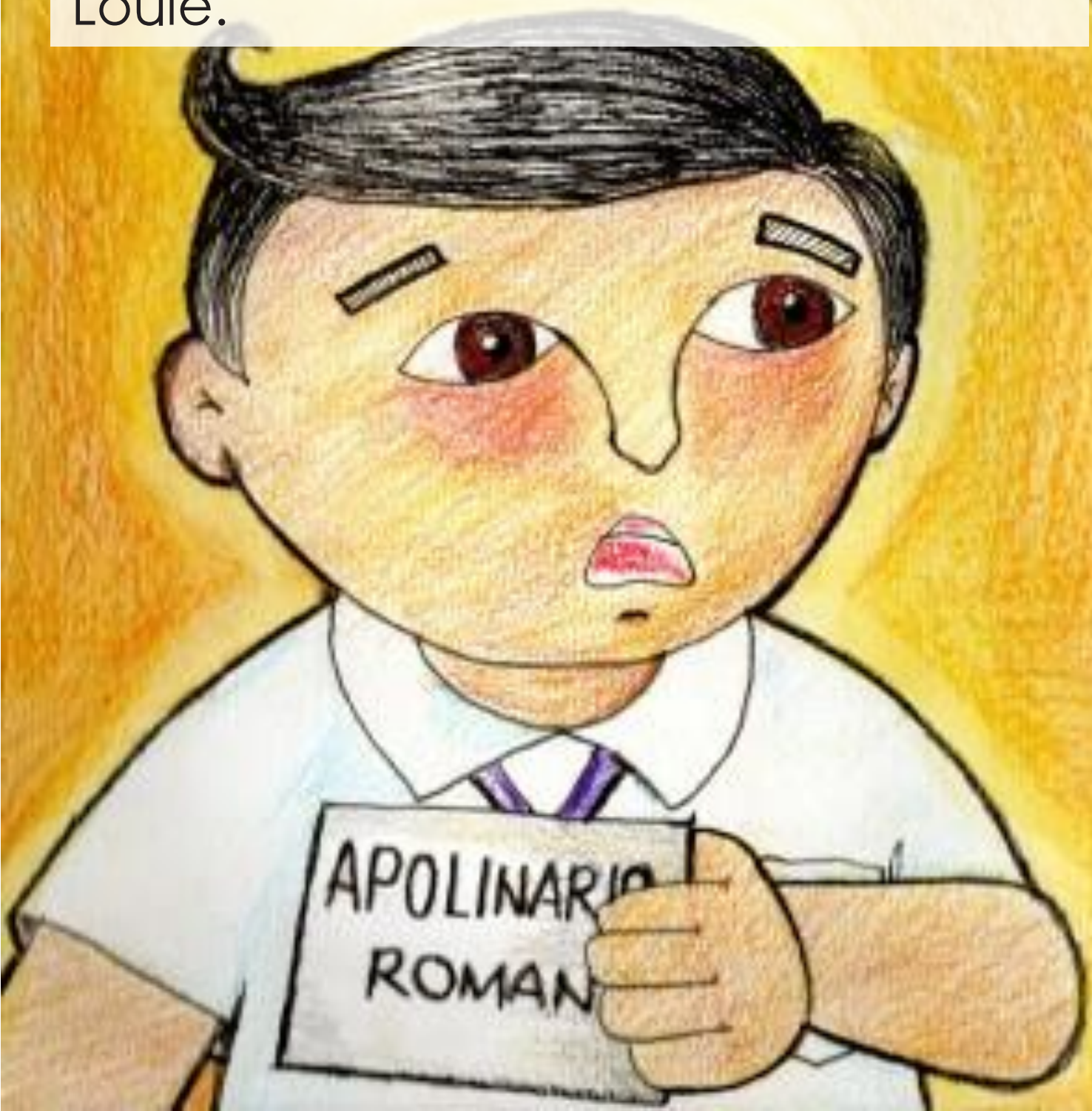
“Makaluma!” maingay na sabi
naman ng iba sabay tawanan nang
malakas sa klase.

Hindi tulad ng sa akin, ang pangalan ng mga kaklase ko ay tunog bago. Tunog maganda. Tunog galing ibang bansa. May Angelica Mae, Jennifer, Carol Anne, Vanessa, Rubilyn, Samantha, Patrick, Christian, Kevin, James, Dave, at Louie.

CAROL
ANNE

JAMES

ANGELICA
MAE

JENNIFER

DAVE

PATRICK

KEVIN

SAMANTHA

VANESSA

RUBILYN

LOUIE

CHRISTIAN

Araw-araw, bago magsimula si Titser ay tinatawag niya isa-isa ang aming mga pangalan. Tuwing tatawagin na ako, nakatingin na ang lahat sa akin. Parang tumatalbog na spring ang kanilang leeg at parang speaker ang kanilang tainga.

APOLINARIO
ROMAN

Bigla na namang nagtawanan ang buong klase.

“Tamihik!” ang sabi ni Titser matapos niyang tawagin ang aking pangalan. Kaagad namang nakinig ang aking mga kaklase. Biglang nawala ang malakas na tawa at ingay.

Nagbigay ng takdang-aralin ang aming guro.

“Alamin at isulat sa papel ang kuwento tungkol sa inyong mga pangalan at sabihin ito bukas sa klase,” ang sabi niya.

Bigla tuloy akong natakot pumasok bukas.

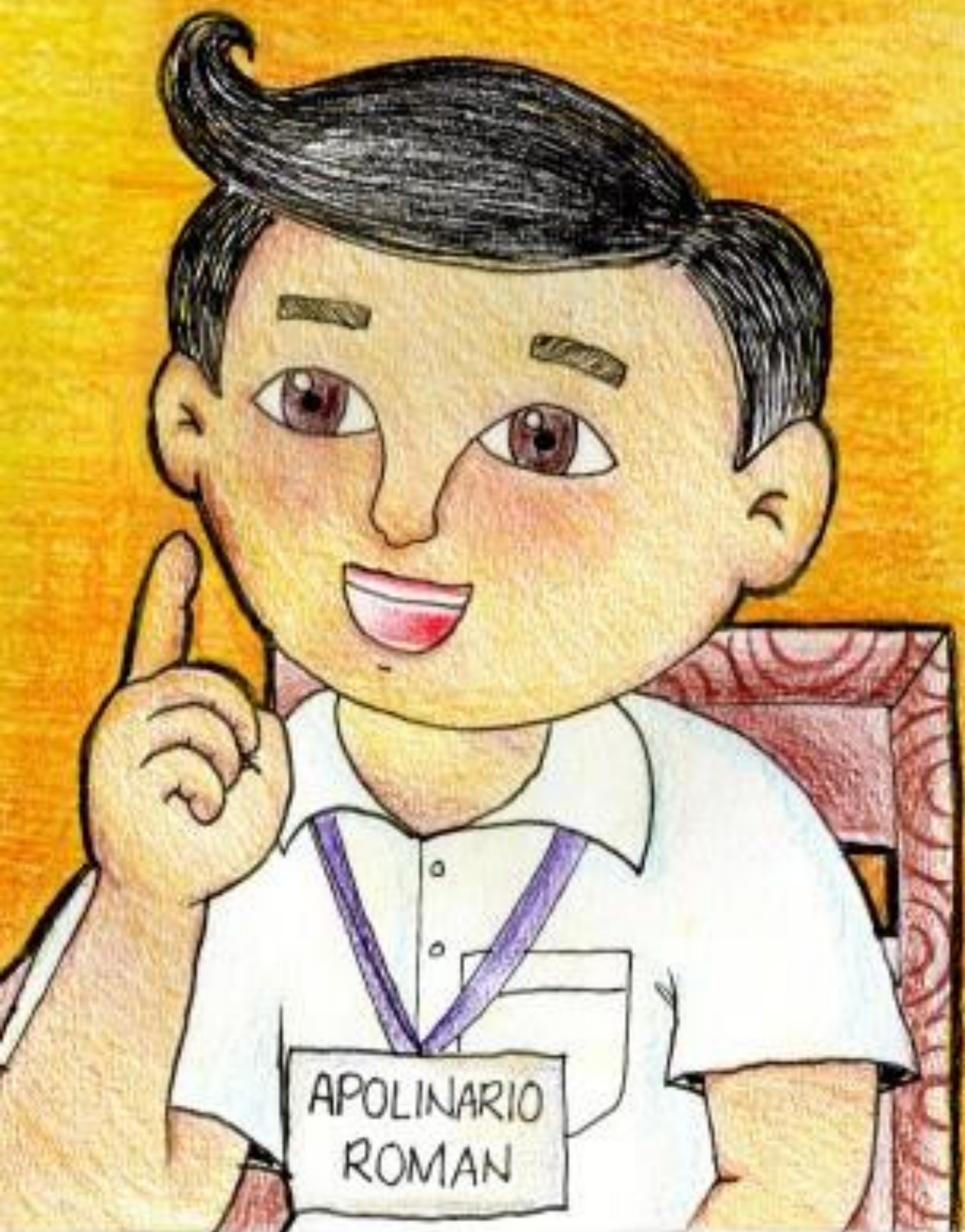

Ano ang
kuwento ng
iyong pangalan?

Sana ay puwedeng palitan ang aking pangalan. Mark na lang kaya? O kaya naman ay Rico. Pol kaya? Oo, Pol na lang upang mas maganda sa pandinig hindi tulad ng Apolinario Roman.

Kung Pol ang aking pangalan,
hindi na ako tutuksuhin ng aking
mga kaklase. Magiging tunog sikat.
Parang bida sa isang palabas sa
telebisyon na paborito naming
pinapanood tuwing hapon.

Pagka-uwi sa bahay,
naghahanda ng meryenda si
Nanay.

Lumapit ako sa kaniya at
nagtanong. “Nanay, puwede bang
Pol na lang po ang aking pangalan?
Ayoko na po sa Apolinario Roman.”

Napatahimik si Nanay sa aking
sinabi.

Pumunta si Nanay sa may sala at kinuha nito ang isang kahon.

“Halika, anak at may ipapakita ako sa iyo,” wika ni Nanay.

Madali naman akong nagtungo sa kaniyang kinaroroonan.

Ipinakita ni Nanay ang larawan nila ni Tatay noong sila ay ikinasal. Mukhang masayang-masaya sila sa araw na iyon.

“Ikaw ang bunga ng pagmamahalan namin ng iyong tatay,” natutuwang sabi sa akin ni Nanay.

“Gusto naming maging espesyal ang iyong pangalan. Kaya naman pinagsama namin ang pangalan ko na ‘Rosario’ at ang pangalan ng iyong tatay na ‘Arman’,” sabi ni Nanay.

“At doon nanggaling ang Roman,” dagdag nito habang nakangiti.

Natuwa ako sa aking narinig.
Naging interesado sa aking
nalaman. Pero parang ayaw
ko talaga sa pangalan ko na
Apolinario.

“Puwede po bang Pol Roman na
lang po ang maging pangalan ko?”
pilit ko kay Nanay.

Kinuha ni Nanay ang isa pang litrato ni Tatay na nakatabi sa isang estatwa.

“Sino po iyan, Nanay?” pagtataka ko habang nakatitig sa litrato.

“Ito ang pinakapaboritong bayani ng iyong Tatay Arman,” sagot ni Nanay.

“Bayani po?” tanong ko uli.

“Oo. Siya si Mabini,” sagot ni Nanay.

“Kahit siya ay hindi nakalalakad, hindi naging hadlang sa kaniya ang ipagtanggol ang ating bayan,” dagdag ni Nanay.

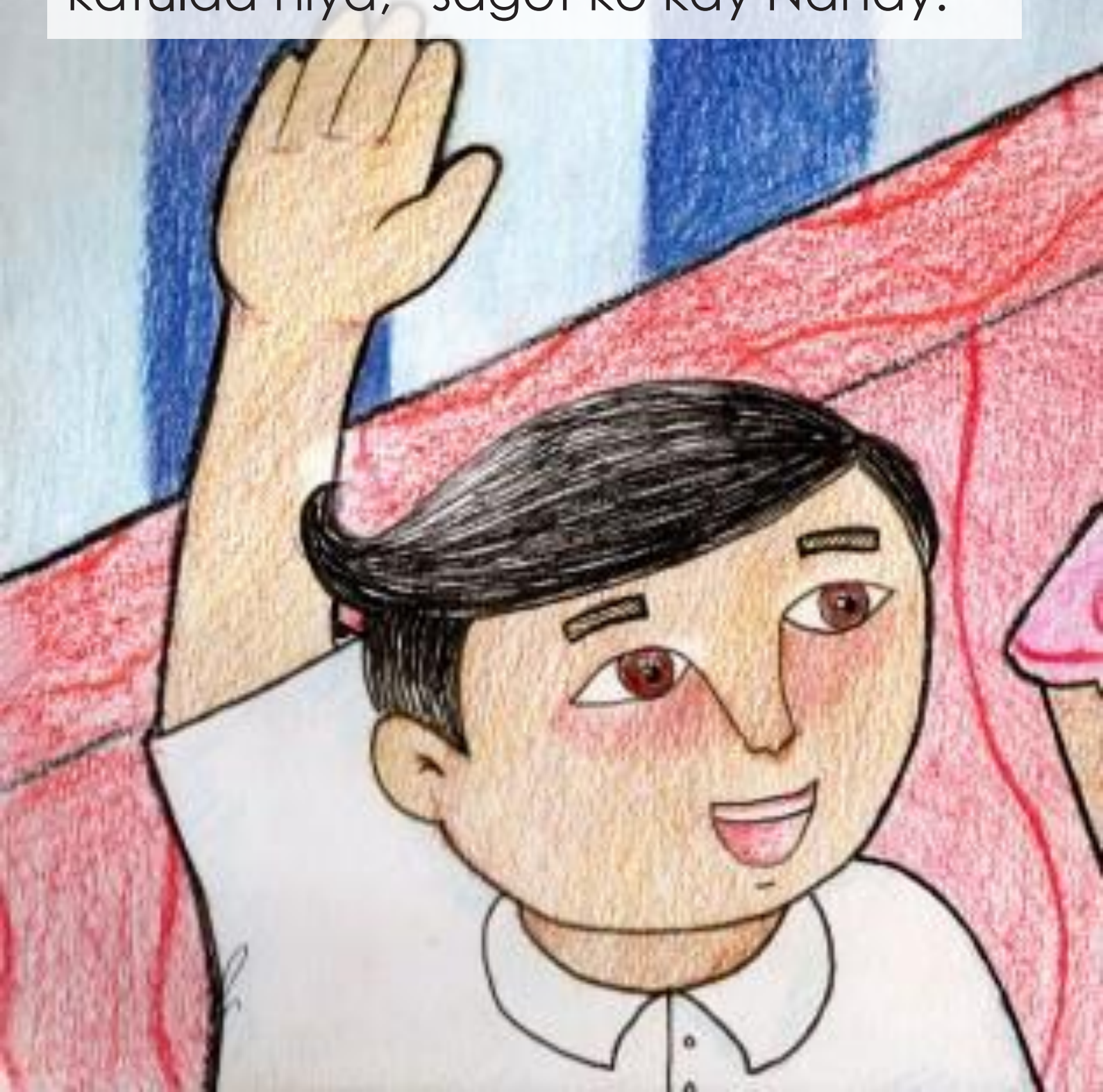

“Sa kabila ng kahirapan, matalino at masipag sa pag-aaral si Mabini,” kuwento ni Nanay.

“At iyon ang gusto naming magaya mo sa kaniya, anak.”

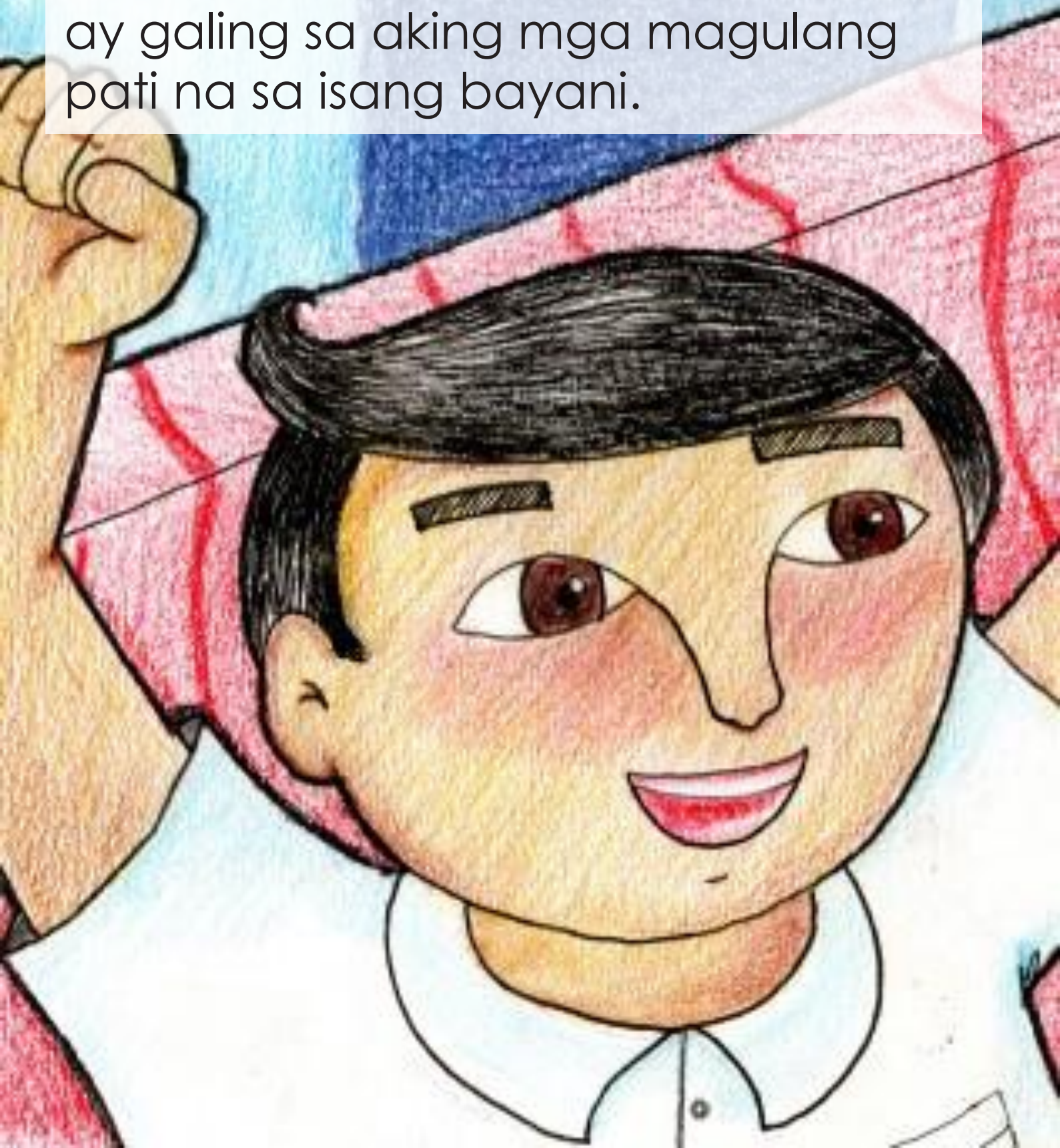
“Opo, gusto ko pong maging katulad niya,” sagot ko kay Nanay.

“Apolinario Mabini ang buong pangalan niya.”

Tumalon ang aking puso sa sinabi ni Nanay. Hindi ko pala dapat na ikahiya ang aking pangalan dahil ito ay galing sa aking mga magulang pati na sa isang bayani.

Kinabukasan, ang ingay at tawanan na dati ay naririnig ko pagkatapos sabihin ang aking pangalan ay napalitan ng palakpak mula sa aking mga kaklase. Lahat ay natuwa at humanga sa kuwento ng aking pangalan.

A hand-drawn illustration of a hand holding a white rectangular sign. The sign has the text 'APOLINARIO ROMAN' written on it in a simple, hand-drawn font. The hand is colored in shades of brown and tan, and is holding the sign from the top. The background is a solid yellow color.

APOLINARIO ROMAN

TUNGKOL SA MAY-AKDA, TAGAGUHIT AT TAGALAPAT

Richard M. Payawal:

Kasalukuyang nagtuturo sa
Pasig National High School,
Pasig, Candaba, Pampanga
bilang Teacher III

Tuwing tinatawag ako ni Titser ay palaging tumatawa ang aking mga kaklase. Hindi ko alam kung ano ang mayroon sa aking pangalan. Ano nga ba? 'Yan ang tanong ko kay Nanay.

